

Brev till Selma Lagerlöf från Valborg Olander: 1926-1927 - 4

Olander, Valborg,

HS L 1:1

National Library
of Sweden

[16]
Kulorågen 99 den 18 Sept. 26.

Min älskade!

Jag är fastigt yr i huvudet;
men jag längtar så att jag skriver
till dig, att jag ber dig ursäkta, om
det blir mer än vanligt hackigt.

Först och främst tack för
brevet nys. Det var så roligt att vara
säker om det, efter telefon i går, men
o! vad du har haft att utstå. Jag blir
alldeles förtvålade av dina vägnar för allt,
vad du får gå igenom för de där Prigues
förhållanden. Först är det biskt att
tänka på att du för all framtid måste
undehålla sidana ungdomar, som
inte kunna reda sig själva, men

nog var det klokt av dig att avkoppla
dessa energiverande saker, så att du
inte vidare behöver tänka på dem.

Man kan väl bli fascinerad på
den här Märta, som naturligtvis inte
ordentligt hushållar efter deras tillgångar,
och sedan spelar den föröklingade
ostentation.

Men lova mig att stå fast vid
vad du nu har stipulerat, så att de
får klart för sig, att du har gjort nog
för dem!

Kanske bleve det allra billigast,
om Märta finge bo hos sin mamma,
i vilket fall hon ju bara behöfde
ett rum åt sig och Märta, men det är
inte säkert, att fru C. har lust att
rubba sig och låta större vinning.

Av alla mina efterforskningar tyckes fram-
gå, att 200 kr. i månaden var det billigaste
möjlige i Staden. Som jag sade i telefon,
begärdes i ett större pensionat 420 kr.
för M. och flickan samt 235 för gossan;
i en mindre stad del erbjuder ett stort
balkongrum åt alla tre för 450 kr. Bäst
att vara ifrån allsamman och låta
Märta med hjälp av de sanna ordra för sig.

O, väst deltagar jag med dig i
alla dessa bekymmer. Och på ledtaukt
med sjukligheten sedan! Mitta åtmin-
stone inspektorn hålla sig noga! —

Marias nöjesresa tog en oväntad
vridning. Hon är så rädd för biter,
men går ändå liksom drömmande
på gatorna. Redan första dagen svarade
hon på en trottoarskant, det var på en

tistag, och följ framstupa. Men inte
förrän i börjans böjande armen gör
ont, och kunnömt var mycket under
noll, tills hjälpen i nöden, Jek. Starbäck,
spjalade armen. Som hon mistäcke
en bräcka, övertalade jag M. a. att gå till
Dr. Erikson, och vid Röntgenundersökning
upptäcktes en spricka i benet under
tummen.

Armen blev gipsad på den som du,
men med den påföljd, att du har gjort
så ont, därför att bandaget väl trycker
på nagon nerv. Nu har Jek. Starbäck varit
här och kläppt upp liksom ett förhållande
den ömra genast. Jag kan tyvärr inte
säga, att Maria utmärkes av samma augla-
lika följmod som du i samma situation,
men så är hon kanske mera hjälplös,

drifri att fingrarna inte äro fria. Och
 nej var det synd om henne, som kom
 så glad som en frigjord fånge och
 hoppades få roligt. Vi skola skicka
 efter Hildur, som är på B-t, att kom-
 ma och hämta henne, när tid blir.

Än skall jag önska två gladare
 saker. Din klänning har kommit
 från färjarm och är alldeles som ny.
 Rosorna äro riktiga, fast löjligtillade.
 Kanste var det alltför försiktigt att
 inte våga experimentera med lila, ty nu
 är den svart. 16 kr. kostade det. Vi
 få väl fundera om Lundin eller Spångberg
 skall få hand om den.

Tänk, att jag har haft ett långt
 maskinskrivet brev från prof. Ceder-
 schöld! Inte ett enda felstyg. Det

hade varit hans och Loras stora
bekymmer, att han skulle ha glömt
konsten efter nu 8 månaders uppehåll,
men skriften var bättre än någonsin.
Uppför deras 2 trappor går han
flera gånger om dagen. Hur länge
skall de minne räcka? — — —

Änfrå jag är så troglöslig i
dag, så besör på nattsof. Jag
var nämligen på "Antonius och
Kleopatra" i går kväll och kom
inte hem förrän kl. 12, varför
det dröjde till 1/2 2, innan jag hjälpt
Marin i säng.

Det var oerhört förtärligt att
sitta oroligt så länge i samma
ställning på teatern. Det var nämligen
bara en paus mitt i pjesen, eljest

fröjde scenen på scen i orobrunten följil:
ridu" får inte förekomma i Koncertsalen,
utan de nyupträdande komma och gå
idelnig, idelnig. Än äro de i Rom än
i Egypten, än i tält, än på skepp, och
alla omringringar verkställas snabbt
och diskret av särskilt kostymerade geor-
somer.

Marin Cederschiöld, som var med, led
ä den "Stadens" Shakespeares vägnar. Hon
tyckte fröjer och dräkter voro frö oroligt
och otvivelst. Men jag frö min del
kan inte tycka annat, än att Shakespeare
kan vara glad, att någon vägnar föroakt
att nyupträd vägnar så oroligt kop-
kommit som dessa scener, spelade
än här och än där. Och den egendomliga
skådespelen var ju alldeles oerhört frö

Marin Bar omig hansen. Håkan aben i skrif. J. H. Ågn.

ändamålet.

Trin var också, en Antonius fått en så misslyckad framställare, alldeles omöjlig entrif min ämbet. Den Posse hade en del utmärckta scener, men hon var för litet drottninglike genom sin lilla språda figur.

Sällan uppfattade man, att det var vers, och för övrigt är konsertsalen ju inte beräknad för tal, så att mycket gick förlorat av vrid som sades.

Färgverkningarna voro förtjälade, och ett romeriskt dryckeslag vordord på Pompejus skepp mistatigt iscensatt, fast Maria C-D fann det motbjudande.

En stor postbudet och vantar. Jag slutar därför i stor hast, men med kända innerliga hälsningar.

Stin P. G.